

Ikke lige som forventet

jun 19, 2021 | [Carlsens Klumme](#)

Jan Carlsen

DBU Diplominstruktør og medlem af DBUs lovgruppe samt klummeskribent

19-06-2021

Foto: Marco Verch

Det var selvfølgelig på forhånd oplagt, at denne klumme – og de næste – skulle handle om EM, men det lå ikke lige i kortene, at det skulle ske på en så dystert baggrund som det der skete i lørdags.

Vi har uden tvivl alle nogle ret grufulde billeder på nethinden. Efterfølgende er der sagt og skrevet meget, både fra fagfolk og andre, mere eller mindre faktaorienteret og følelsesbetonet – og så også noget gedigent nonsens. Derom senere. Men uden at gå ind i det konkrete tilfælde med Eriksen vil jeg godt prøve at belyse lidt af mekanikken bag kulisserne, når sådan noget sker, også hvilke hensyn der skal tages – på et helt generelt plan. Der er rigtig meget at tage hensyn til, og det opdager man først på den hårde måde, når man står midt i suppedasen.

For at komme en mulig shitstorm på mailen og højlydt tikkende pakker foran hoveddøren i forkøbet vil jeg skynde mig at sige, at jeg var mindst lige så forbavset som alle andre over, at kampen lørdag blev genoptaget. Faktisk var det første, som jeg sagde til fru, som sad ved siden af mig i sofaen og fulgte med, at nu er det slut for i aften. Og det er jeg heller ikke i tvivl om, at det havde været, hvis udfaldet med Eriksen havde været mindre lykkeligt.

Men hvis vi kigger ind i maskinrummet, så nedsætter man på sikkerhedsmødet før enhver europæisk kamp, helt ned på U-17 niveau, en krisegruppe, som skal samles på et aftalt sted, hvis der sker et eller andet ekstraordinært. Den vil typisk bestå af repræsentanter for begge hold, den sikkerhedsansvarlige på stadion, politi, brandvæsen, selvfølgelig den delegerede fra UEFA, ligesom dommeren kan inddrages. Det kan synes som en ordentlig bunke folk, men i sagens natur ved man jo aldrig, hvad den eventuelle krise går ud på. Det er ligesom med forsikringer: vi betaler lystigt til dem, men vi håber aldrig at få brug for dem. Og det er heldigvis ekstremt sjældent, at gruppen kommer i spil. I mine 136 kampe internationalt har jeg kun oplevet det en enkelt gang, og det var ved – i sammenligning – noget så rimeligt fredeligt som et uvejr og skybrud, der havde sat en god del af banen under vand. Vi kom i gang efter 73 minutters pause, men der var mildest talt hektisk aktivitet undervejs.

Setup'et kan være lidt anderledes ved slutrunder, men da denne slutrunde adskiller sig ved at blive spillet i mange lande, vil jeg formode, at man har betragtet kampene som 'enkeltkampe'. Under alle omstændigheder er forskellene minimale og principperne de samme.

Der er en god del hensyn at tage her. UEFA vil selvfølgelig (som alle os andre) have afviklet kampen, hvis overhovedet muligt – og ellers næste dag. Det er der en god del grunde til – holdene er der jo, og det er fans også. Det er næppe dem alle, der lige havde kalkuleret med et hotelophold, hvis det overhovedet er til at få. Skruer vi tiden tilbage til Parken, var der en hel endetribune af finske fans (herligt !). Skulle de sove på bænke i Fælledparken, hvis ikke andet kunne lade sig gøre? Står der et chartret fly og venter på at bringe folk hjem, og som nu skal udsættes (det var faktisk tilfældet i min ovenfor nævnte kamp, hvor der var 100 fans fra Cypern, som var til kamp i Litauen).

Standser man kampen og udsætter til næste dag, skal publikum jo ud på en eller anden måde. Det kan sikkerhedspersonalet og politiet uden tvivl have en mening om – nu lukker vi x tusind tilskuere ud på et tidspunkt, hvor ingen havde regnet med det. I tilfældet lørdag ville det næppe have givet problemer, men vi kan jo lege med den tanke, at det var tilskueruroligheder, der var årsag til afbrydelsen. Det ville ikke have været muntert – bare tænk på dronekampen mellem Serbien og Albanien for et par år siden.

I en slutrunde som denne fordelt på mange byer er der så yderligere de komplikationer, at man jo skal fra A til B, og der er flyreservationer osv. Og begynder man at flytte kampe, vælter hele korthuset for de fans, som allerede har bestilt fly og hotel. For at det ikke skal være løgn er denne slutrunde jo asynkron på den måde, at Finland spiller deres anden kamp onsdag, mens Danmark

spiller torsdag. Det indskrænker også mulighederne for at rykke kampe. Endnu værre kan det gå, hvis det handler om sidste runde, hvor kampene skal spilles samtidig. Uden at det blev til et krisemøde, havde jeg den tvivlsomme fornøjelse til en U-17 turnering i Østrig at stå med en bane, som var totalt dækket af vand. Det var den anden bane 20 kilometer væk så ikke. Vi var nødt til at gennemføre under hujen, skrigen og protester (men heldigvis med et uafgjort resultat, så alt var fred og idyl bagefter).

Som sagt tidligere: dette er ikke et forsøg på at forsvare beslutningen i lørdags, men et forsøg på at forklare nogle af de ting, som ligger bag kulisserne, og som uden tvivl danner baggrund for beslutningen. At et dansk koryfæ så går ud på BBC og fortæller, at man også havde muligheden for at nægte at spille videre og så tabe 0-3, er rendyrket nonsens. Ingen i Parken ville have kompetence til at træffe en beslutning omkring det endelige resultat – det er op til en disciplinærinstans (som man selvfølgelig kunne have indkaldt til et hurtigt telefonmøde efterfølgende). Jeg kan godt huske, at man til den famøse baneløberkamp mod Sverige tilbage i 2007 lynhurtigt fik sat resultatet 0-3 på lystavlen, og det var også en katastrofe, uanset hvem der traf beslutningen. Det holder ikke: man holder den udøvende, dømmende og lovgivende magt klinisk adskilt.

Lad mig bare afslutte denne sekvens med at sige, at det er ekstremt lykkeligt, at det endte, som det gjorde – og så skidt med kampresultatet – og at det er en reminder til os alle om, at tingene bare kan ske. Hvis det kan ske for en toptrænet idrætsudøver på 29 år, hvad så med os andre skrivebordsgeneraler...

Tilbage på banen. Jeg synes, at EM har lagt rigtig godt fra land med nogle fremragende dommerpræstationer, ikke mindst Makkellie i åbningskampen med tre knivskarpe og korrekte hands-vurderinger. VAR har spillet en minimal rolle, bortset fra at vi har haft et par annullerede mål for offside (Wales – Schweiz og Tyskland – Frankrig). Begge helt korrekte. Det er sådan, at VAR skal fungere. Jeg har set på diverse fora, at folk er glade for dommerkvaliteten, og gid det var sådan herhjemme. Hertil er kun at sige, at vi prøver – men man skal ikke glemme, at spillerkvaliteten ved EM altså også er anderledes end i Superligaen. Mange tror, at det er sværere at være dommer, jo højere man kommer – men det er faktisk omvendt, for her ved spillerne, hvad de kan forvente sig, og alle er på samme niveau med hensyn til, hvad man kan tåle og hvad ikke.

Dog bliver jeg nødt til at gribe fat i den mystiske kendelse, som vi fik i åbningskampen mellem Italien og Tyrkiet, og som har fyldt lidt i indbakken. Insigne sparker hjørnespark frem mod Berardi, som har anbragt sig lige uden for banen. Han træder ind og sender bolden retur, og så kommer der et flag fra linjedommeren. Lad mig starte med at slå fast, at man pr. definition ikke kan være offside, når bolden kommer direkte fra et hjørnespark (ligesom ved målspark og indkast). Men hvad bliver der egentlig dømt for? Offside bør være en umulighed – men så er Berardi jo uden for banen og træder ind. På den anden side ser vi jo mange gange angribere stå inde i målet ved et hjørnespark – og de har jo teknisk set også forladt banen.

Problemet her er, at linjedommerens markering hverken er fugl eller fisk. Hvis det er en offside, skal han efter offside-flaget vise placeringen på den spiller, som han vinker på. Hvis han har problemer med, at Berardi starter uden for banen og træder ind, skal han blafre med flaget, og så hænger der i øvrigt en (i mine øjne forkert) advarsel på. Her sker intet ud over et lodret flag. Nu går UEFA aldrig ud og kommenterer på enkelte dommerkendelser (og slet ikke, hvis de er forkerte), men mit bedste bud er, at linjedommeren simpelthen ikke mentalt er kommet ud af omklædningsrummet (dette er hans første aktion i 2. halvleg).

Men vi har fået masser at glæde os over. God fodbold, spændende kampe og fremragende dommerpræstationer. Dette skrives så tidligt onsdag eftermiddag, så man ved aldrig... Den mulige bide-episode mellem Rüdiger og Pogba i kampen Tyskland – Frankrig skal jeg nok vende tilbage til i næste uge, specielt i relation til VAR.